

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.6.2006xxx
KOM(2006) 323 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om transaktioner gennemført under EIB's låne­mandater over for tredjelande og fremtids­perspektiver

{SEK(2006) 789}

{SEK(2006) 790}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om transaktioner gennemført under EIB's lånemandater over for tredjelande og fremtidsperspektiver

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning.....	3
2.	Resultater.....	3
2.1.	Långivningens omfang.....	3
2.2.	EIB's regionale tilstedeværelse sammenholdt med andre internationale finansieringsinstitutioner (IFI)	5
2.3.	Samarbejde med EU-programmer og andre finansieringsinstitutioner.....	5
2.4.	Fremskridt mod målet for risikodeling.....	7
2.5.	Merværdien ved EIB's transaktioner	8
3.	Retningslinjer for kommende aktiviteter.....	9
3.1.	Regionale lofter	9
3.2.	Reservemandat	10
3.3.	Garantidækning	11
3.4.	Lande, der er omfattet af garantien	12
3.5.	Forbindelse til EU-politikker	12
3.6.	Samarbejde med andre IFI'er.....	13
3.7.	Rapportering og regnskabsregler	13

1. INDLEDNING

Denne rapport fremlægges for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 2000/24/EF af den 22. december 1999 som ændret ("afgørelsen"), hvor det hedder, at "*Kommissionen aflægger rapport om anvendelsen af denne afgørelse senest den 31. juli 2006.*"

De garantier, Fællesskabet yder i henhold til Rådets afgørelse, støttes af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande, som blev oprettet ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994 som ændret ("garantifonden"). Den 5. april 2005 fremsatte Kommissionen et forslag til ændring af ovennævnte forordning.

Denne rapport består af to dele: Første del er en oversigt over Den Europæiske Investeringsbanks ("EIB" eller "banken") resultater under det eksisterende mandat, anden del indeholder en detaljeret beskrivelse af fremtidige aktiviteter. To interne arbejdsdokumenter – et, der indeholder en gennemgang af perspektiverne for regioner (SEK(2006) 790, bilag 1) og et med en uddybende vurdering af det eksisterende mandat (SEK(2006) 789, bilag 2) – er vedlagt rapporten som bilag.

Samtidig med at Kommissionen fremlægger denne rapport, fremsætter den et forslag til Rådets afgørelse om fornyelse af EIB's mandat over for tredjelande (KOM(2006) 324), som afspejler retningslinjerne i denne rapport.

2. RESULTATER

EIB's mandat, der er fastlagt i afgørelsen, er at støtte Fællesskabets politiske målsætninger ved at finansiere udvalgte investeringsprojekter. Banken blev anmodet om at styrke koordineringen med Fællesskabets øvrige finansielle instrumenter og regelmæssigt høre Kommissionen for at koordinere prioriteringer og aktiviteter i de pågældende lande. Desuden blev den opfordret til at sigte mod at dække den kommercielle risiko på 30 % af sin långivning under risikodelingsordninger fra tredjeparters garantier eller anden sikkerhed. Denne del indeholder et sammendrag af, hvordan banken har opfyldt disse målsætninger, og en beskrivelse af långivningens omfang, koordineringen med Fællesskabets instrumenter og med andre internationale finansieringsinstitutioner (IFI) samt fremskridt med hensyn til målsætningen for risikodeling. Desuden indeholder den en gennemgang af merværdien ved bankens aktiviteter. Som nævnt ovenfor gives der i bilag 2 en detaljeret evaluering.

2.1. Långivningens omfang

I henseende til de eksisterende lånemandater over for tredjelande fremgår det af tabel 1, at de låneaftaler, der var indgået pr. 31. december 2005 (dvs. omtrent 85 % af långivningsmandaternes varighed) udgør 87 % af det samlede låneloft på 20,66 mia. EUR, men der er betydelige forskelle regionerne imellem. Tabellen omfatter transaktioner under det "generelle mandat"¹, "miljøprojekter under den nordlige dimension/mandat til Rusland"²

¹ Rådets afgørelse 2000/24/EF af 22. december 1999 som ændret ved Rådets afgørelse 2000/688/EF af 7. november 2000, Rådets afgørelse 2000/788/EF af 4. december 2000, Rådets afgørelse 2001/778/EF af 6. november 2001, Rådets afgørelse 2005/47/EF af 22. december 2004 og Rådets afgørelse

(NDEP) og ”mandatet til Rusland, Ukraine, Moldova og Belarus”³ (Rusland/de vestlige NIS-lande).

Tabel 1: Indgåede låneaftaler pr. 31. december 2005

Mandat		Låneaftaler			
Region	Loft mio. EUR	I alt mio. EUR	% af loftet	Antal lån	Gns. låne- størrelse mio. EUR
Sydøstlige naboer (SEN)	9 185	7 817	85	120	65
Middelhavslandene (MED)	6 520	6 272 ⁴	96	89	70
Latinamerika og Asien (ALA)	2 480	1 942	78	44	44
Den Sydafrikanske Republik (RSA)	825	757	92	14	54
Genopbygnings- og rehabiliteringsaktionen som følge af jordskælvet i Tyrkiet (TERRA)	600	600	100	5	120
Det særlige handlingsprogram som led i EF's toldunion med Tyrkiet (SAP, det særlige handlingsprogram for Tyrkiet)	450	450	100	5	90
Den nordlige dimension/Rusland (NDEP)	100	85	85	3	28
Rusland, Ukraine, Moldova og Belarus (Rusland/vestlige NIS)	500	0	0	0	0
I alt	20 660	17 923	87	280	64

EIB forventer i 2006 at indgå aftaler om lån for de resterende beløb under de forskellige regionale lofter undtagen under NDEP-mandatet, der udløber i maj 2005, og Rusland/vestlige NIS-mandatet, hvor EIB forventer at indgå forpligtelser for 225 mio. EUR i 2006 og det resterende beløb i første halvdel af 2007.

Fordelingen på sektorer i nedenstående bilag 2 viser, at kommunikationssektoren (transport og telekommunikation) tegnede sig for næsten 35 % af de samlede udlån. Over halvdelen af udlånene i denne sektor blev ydet i SEN-regionen. Vandsektoren (og diverse, dvs. byrenovering) absorberede 20 % af de samlede udlån, som var ligeligt fordelt på SEN- og MED-regionerne. Energisektoren tegnede sig for 19 % af udlånene i den periode, der er genstand for undersøgelsen, hvoraf hovedparten blev udlånt til MED-regionen.

2006/174/EF af 27. februar 2006. Rådets afgørelse 199/786/EF af 29. november 1999 er også omfattet af det generelle mandat.

² Rådets afgørelse 2001/777/EF af 6. november 2001.

³ Rådets afgørelse 2005/48/EF af 22. december 2004. Til dato har Kommissionen kun bekræftet, at Rusland og Ukraine har opfyldt de relevante betingelser for, at EIB kan indlede aktiviteter under dette mandat.

⁴ Den algeriske regerings annullering af alle ikke-udbetalte EIB-lån til den offentlige sektor vil frigive 407 mio. EUR til nye aktiviteter.

2.2. EIB's regionale tilstedeværelse sammenholdt med andre internationale finansieringsinstitutioner (IFI)

Nedenstående tabel sammenholder EIB's samlede udlånsaktivitet i 2005 i de forskellige regioner, herunder lån ydet på bankens egen risiko uden for Fællesskabets mandater, med andre IFI'ers udlånsaktiviteter.

Tabel 2: EIB og andre IFI'ers låneforpligtelser i 2005 (mia. EUR)⁵

Region	EIB	Verdensbanken ⁶	IFC	EBRD	AfDB	ADB	IADB
Tyrkiet	0,9	1,4	0,3	-	-	-	-
Det vestlige Balkan	0,5	0,3	0,2	0,4	-	-	-
Middelhavsområdet	1,3	0,5	0,1	-	0,7	-	-
Østeuropa, sydlige Kaukasus og Rusland	0,1	0,5	0,7	2,0	-	<0,1	-
Centralasien	-	0,2	<0,1	0,3	-	0,1	-
Asien (minus Centralasien og Mellemøsten) ⁷	0,6 ⁸	6,3	1,2	-	-	4,5	-
Latinamerika	0,1	3,9	1,2	-	-	-	5,5
Sydafrika	0,1	-	<0,1	-	-	-	-

IFC = International Finance Corporation, EBRD = Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, AfDB = Den Afrikanske Udviklingsbank, ADB = Den Asiatiske Udviklingsbank, IADB = Den Interamerikanske Udviklingsbank

Som det fremgår af ovenstående, var EIB hovedaktør i Middelhavsregionen og det vestlige Balkan i 2005 og var sammen med Verdensbanken den mest aktive IFI i Tyrkiet. Sammenholdt med andre IFI'ers aktivitet har EIB's rolle i de østlige nabolande været begrænset, hvilket skyldes de respektive mandatets størrelse.

2.3. Samarbejde med EU-programmer og andre finansieringsinstitutioner

På grund af arten af de projekter, som banken yder støtte til, er medfinansiering regelmæssigt forekommende, hvilket også er nødvendigt, da EIB-finansiering ikke kan dække mere end 50 % af projektbeløbet. Tabel 3 indeholder information om projekter, der er finansieret under

⁵ Den vedtagne euro/dollar-kurs er gennemsnitskursen for 2005 som offentliggjort af ECB. Tal henviser til de forskellige IFI'ers respektive 2005-skatteår, som for nogles vedkommende løber fra 1. juli til 30. juni.

⁶ Verdensbankens tal omfatter IBRD's udlån (Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling) og IDA's finansiering på gunstige vilkår (International Development Association).

⁷ Tal fra Verdensbanken og ADB henviser til Asien (minus Centralasien og Mellemøsten) og Stillehavsområdet.

⁸ Dette omfatter udlån på 0,5 mia. EUR uden for Fællesskabets mandat til Beijing lufthavn.

mandatet, og hvor der er ydet bidrag til projektfinsieringen over fællesskabsprogrammer eller fra andre finansieringsinstitutioner ud over projektlederne.

Tabel 3: Medfinansieringer pr. 31. december 2005 (mio. EUR)

Region	Omk.	EIB	PHARE/ ISPA	Multilaterale institutioner	Bilaterale og nationale institutioner	Andet
SEN	9 344	3 214	1 122	1 330	881	2 797
MED	9 041	2 787	-	1 292	1 182	3 780
ALA	12 423	1 338	-	718	2 398	7 969
RSA ⁹	798	50	-	-	148	600
Tyrkiet SAP	96	40	-	51	-	5
TERRA	1 286	450	-	308	-	528
I ALT	32 988	7 879	1 122	3 699	4 609	15 679

Banken forvalter EU's budgetressourcer til forskellige aktivitetstyper i førtiltrædelseslandene, EMD-regionen og Sydafrika. Alle medlemmer af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg har klart erkendt værdien af *"en tættere forbindelse mellem EIB's udlån og EU's budgetressourcer i form af økonomisk støtte og teknisk bistand"*¹⁰. I forbindelse med samarbejdet med de øvrige IFI'er har EIB undertegnet adskillige aftalememoranda eller hensigtserklæringer om samarbejde om informationsudveksling og koordinering af aktiviteter, enten i bestemte regioner eller om bestemte projekter. Nedenstående tabel er en liste over EU's budgetinstrumenter, som forvaltes af banken, og aftalememoranda, som enten er indgået eller er under forhandling mellem Kommissionen og IFI'er.

⁹ Eksklusive kreditlinjer for 130 mio. EUR, der ydes direkte til bilaterale/regionale institutioner (europæiske EDFI'er og sydafrikanske udviklingsinstitutioner).

¹⁰ Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs beretning til Rådet (Økofin) i marts 2006.

Tabel 4: Liste over EU-finansierede instrumenter og aftalememoranda (MoU)

Region	EU-finansierede instrumenter	Aftalememoranda/hensigtserklæringer og andre involverede parter
Førtiltrædelseslande	<ul style="list-style-type: none"> - SMV-finansieringsfacilitet, den kommunale infrastrukturfacilitet og den kommunale finansieringsfacilitet. Disse instrumenter er en kombination af EIB-udlån og EU-støtte og har til formål at tilskynde finansieringsinstitutioner til at øge deres udlånsaktivitet i forbindelse med SMV og kommunale investeringsprojekter. - Rentestøtte til udvalgte projekter. - Teknisk bistand via Det Europæiske Genopbygningsagentur. 	<ul style="list-style-type: none"> - MoU med Kommissionen, EBRD, Verdensbanken, IFC, Den Nordiske Investeringsbank, Det Nordiske Finansieringsselskab for Miljøet, Europarådets Udviklingsbank og Sortehavsområdets handels- og udviklingsbank.
Middelhavsområdet	<ul style="list-style-type: none"> - Teknisk bistand til udformning og gennemførelse af projekter. - Investeringer af risikovillig kapital til støtte for lokale virksomheder og udvikling af lokale værdipapirmarkeder. - Rentestøtte til miljøprojekter. - FEMIP's trustfond, inkl. ressourcer fra især medlemsstater, fokuserer på opstrøms teknisk bistand og risikovillig kapital. 	<ul style="list-style-type: none"> - MoU med Kommissionen og Verdensbanken. - MoU med Kommissionen og AfDB. - Hensigtserklæring med europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioner. - Hensigtserklæring med Agence Française de Développement og Kreditanstalt für Wiederaufbau.
Østeuropa, sydlige Kaukasus og Rusland	-	<ul style="list-style-type: none"> - Kommissionen, EBRD, Verdensbanken, Den Nordiske Investeringsbank og Sortehavsområdets Handels- og Udviklingsbank. - Kommissionen og EBRD (dækker også Centralasien – under forhandling).
Asien	-	<ul style="list-style-type: none"> - ADB (under forhandling).
Latinamerika	-	<ul style="list-style-type: none"> - IADB. - Corp. Andina de Fomento (under forh.). - Central American Bank for Economic Integration (under forh.). - Banco Nacional de Desenvolvimento Econômico e Social (under forh.).
Sydafrika	<ul style="list-style-type: none"> - Investeringer af risikovillig kapital til støtte for lokale virksomheder. 	-

2.4. Fremskridt mod målet for risikodeling

Den eksisterende fællesskabsgaranti dækker alle kreditrisici, medmindre der er aftalt risikodelingsordninger, i hvilket tilfælde fællesskabsgarantien alene dækker specifikke politiske risici, mens ikke-politiske risici bæres og mindskes af EIB. 30 % af EIB's låneportefølje forventes at være med risikodeling under det nugældende mandat.

Tabel 5 viser, at banken ved udgangen af december 2005 havde opnået, at 16,7 % af bankens samlede bevilgede lån i henhold til mandatet var lån med risikodeling. Dette forhold varierer betydeligt mellem mandatets forskellige regionale overskrifter. Målet på 30 % for transaktioner i henhold til mandatet er allerede mere end nået i Asien og Latinamerika, mens

det er usandsynligt, at det bliver nået individuelt i SEN, MED eller RSA. I MED afspejler dette hovedsagelig, at de lokale projektledere har vanskeligt ved at få adgang til banker i tredjelande (også i Europa), som er villige til at stille garantier, som EIB kan acceptere i henhold til de nugældende retningslinjer. Der er ikke fremsat anmodning om, at EU-garantien skal dække politiske risici under risikodeling.

De fleste lånetransaktioner i de nye medlemsstater før tiltrædelsen blev imidlertid gennemført uden EU-garanti under førtiltrædelsesfaciliteten, som banken indførte, efter at Rådets afgørelse var trådt i kraft. Banken har i mellemtiden også indført sin Middelhavspartnerskabsfacilitet med en låneramme på 1 mia. EUR til långivning i Middelhavslandene og har forlænget et lån på 500 mio. EUR til lufthavnen i Beijing, begge uden EU-garanti. Når risikodelingen mellem EU-budgettet og EIB for lånetransaktioner i tredjelande analyseres, bør ugaranterede lån også indgå. Tabel fem viser virkningerne af at klassificere udlån under førtiltrædelsesfaciliteten, Middelhavspartnerskabsfaciliteten og med artikel 18-tilladelsen sammen med udlån med risikodeling under mandatet.

Tabel 5: Opnået risikodeling pr. 31. december 2005

Mandat		Låneaftaler			
Region	Loft mio. EUR	I alt mio. EUR	Risikodeling mio. EUR	Risikodeling i % under mandatet alene	Risikodeling i % under mandatet og uden for mandatet
SEN	9 185	7 817	830	10,6	65,3
MED	6 520	6 272	601	9,6	14,6
ALA	2 480	1 942	1 463	75,3	80,4
RSA	825	757	80	10,6	10,6
TERRA	600	600			
Tyrkiet SAP	450	450			
EU-mandatet i alt	20 060	17 838	2 974	16,7	52,1
Førtiltrædelsesfacilitet II	14 000	12 304	12 304		
Middelhavspartnerskabs- facilitet	1 000	364	364		
Artikel 18-projekter		500	500		
Uden for mandatet i alt	15 000	13 168	13 168		
Samlet i alt	35 060	31 006	16 142		

2.5. Merværdien ved EIB's transaktioner

EIB har ikke i henhold til sine vedtægter nogen generel mission uden for EU's grænser, men arbejder under specifikke mandater for at støtte EU's politik, således som denne er fastlagt i Kommissionens eller Rådets strategidokumenter. Sammenholdt med andre IFI'er gennemfører EIB sine udlånsmandater over for tredjelande med færre medarbejdere og opfattes af de potentielle låntagere som en strømnet, effektiv udlånsinstitution med et klart defineret fokus.

EIB's ekspertise og forholdsmæssige fordel skal især findes på områder som infrastruktur, miljø og SMV, hvor banken søger at videregive sin tekniske og økonomiske knowhow til projektlederne. Endvidere foretager banken en tilbundsående vurdering af projektbetingelserne for at sikre, at EU's miljø- og indkøbsstandarder overholdes¹¹.

EIB's projektbetingelser dækker også andre vigtige spørgsmål såsom prisfastsættelses- og toldpolitikker, forbedring af styringskapacitet, afbrydelse af ikke-overskudsgivende aktiviteter, produktivitetsmål og afståelse af aktiver osv. Disse betingelser indgår i finansieringskontrakterne og overvåges under hele projektets gennemførelse. Overholdes disse bestemmelser ikke, kan udbetalinger af lånet tilbageholdes eller suspenderes. I Middelhavsområdet har EIB lagt stigende vægt på støtte til og reformer af bestemte sektorer, hvilket også har været muligt på grund af adgangen til midler til teknisk bistand til udformning og gennemførelse af projekterne. Det skal bemærkes, at makroøkonomisk støtte og betingelser herfor på EU-plan hører under Kommissionens arbejdsområde.

Ud over ovenstående fordele får slutmodtagerne fuldt udbytte af de finansielle fordele ved fællesskabsgarantien og EIB's attraktive finansieringsomkostninger i form af konkurrencedygtige rentesatser. Endelig har EIB forlænget lån med meget lange løbetider, hvilket er et relativt sjældent fænomen i disse lande. EIB's støtte til et projekt har i mange tilfælde også haft en katalysatorvirkning på andre finansieringspartnerses deltagelse. EIB har endvidere udviklet sin lokale valutaafremskaffelses- og udlånskapacitet i enkelte lande, hvilket har bidraget til at udvikle lokale kapital- og finansmarkeder.

3. RETNINGSLINJER FOR KOMMENDE AKTIVITETER

3.1. Regionale lofter

Det nye mandat vil bygge på bankens resultater, idet aktiviteternes geografiske og sektorinddelte fokus udvides i overensstemmelse med EU's nye politiske prioriteringer. De umiddelbart forestående behov og potentielle absorptionskapaciteter varierer fra region til region. Denne rapport's bilag 1 er en oversigt over de forskellige regioners fremtidsperspektiver under mandatet og en analyse af retningslinjerne for de af bankens fremtidige aktiviteter, der sigter mod at opfylde disse behov og dermed støtte Kommissionens forslag om EIB's nye mandat over for tredjelande.

Tabel 6 er en sammenligning af mandatlofterne i 2000-2006 og de lofter, Kommissionen har foreslået for 2007-2013.

¹¹ Her er det værd at bemærke de nye europæiske miljøprincipper, et fælles initiativ mellem EIB, EBRD, Europarådets Udviklingsbank, Det Nordiske Finansieringsselskab for Miljøet og Den Nordiske Investeringsbank, som sigter mod at harmonisere miljøprincipper, -praksis og -standarder i tilknytning til projektf finansiering. I henseende til indkøb søger EIB at sikre, at de grundlæggende EU-principper for offentlige indkøb såsom princippet om ligebehandling, ikke-diskrimination og gennemskuellighed overholdes.

Tabel 6: Sammenligning af nugældende og foreslåede EIB-mandater

EU-POLITIK / MANDAT	2000-2006		2007-2013	
	Mia. EUR	%	Mia. EUR	%
Førtiltrædelse				
<i>Førtiltrædelseslande</i>	10,2	49,5 %	9,0	28,6 %
- hvoraf førtiltrædelseslande 2007-2013	5,2	25,2 %		
Subtotal	10,2	49,5 %	9,0	28,6 %
Nabolande				
<i>Middelhavslande (*)</i>	6,5	31,6 %	10,0	31,7 %
<i>Østeuropa, sydlige Kaukasus og Rusland</i>	0,6	2,9 %	5,0	15,9 %
Subtotal	7,1	34,5 %	15,0	47,6 %
Udviklingssamarbejde/Økonomisk samarbejde				
Asien og Latinamerika				
<i>Asien</i>			2,0	6,3 %
<i>Latinamerika</i>			4,0	12,7 %
Subtotal	2,5	12,0 %	6,0	19,0 %
AVS - Sydafrika				
<i>Sydafrika</i>	0,8	4,0 %	1,5	4,8 %
Subtotal	0,8	4,0 %	1,5	4,8 %
I alt, regionale mandater	20,7	100,0 %	31,5	100,0 %
Reservemandat	0,0		1,5	
TOTAL	20,7		33,0	

(*) Med omstruktureringen af mandaterne efter midtvejsevalueringen i 2003 blev loftet for Middelhavslandene rent faktisk hævet, eftersom Tyrkiet ikke var omfattet af Middelhavs-mandatet, men af mandatet for sydøstlige naboer.

Beløbet på 31,5 mia. EUR repræsenterer i faste priser en stigning over syv år på ca. 16 %¹² (eller en anelse mere end 2 % årligt). Som det fremgår af bilag 1, er der i gennemgangen af de regionale lofter taget hensyn til EU's politiske prioriteringer og absorptionskapaciteten, som EIB vurderer den.

Mens de nugældende mandater har en opsplittet geografisk dækning, er det værd at bemærke, at det nye mandat vil sikre en global dækning, fordi det understøtter de tre cirkler i EU's politik over for tredjelande (förtiltrædelse, naboskab samt udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde). Omfanget af de beløb, der afsættes til de forskellige regioner, afhænger af disses relative vægt i EU's udenrigspolitik. Det anslåede beløb pr. indbygger under forslaget til loft for de forskellige mandater ser ud som følger: Förtiltrædelse ± 100 EUR, naboskab og partnerskab ± 40 EUR, udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde ± 2 EUR.

3.2. Reservemandat

Genopbygning efter naturkatastrofer eller konflikter og udviklinger i politisk/strategisk vigtige lande kan skabe yderligere finansieringsbehov, hvor EIB's sikrede udlån kan være et

¹² Tal renset for inflation på grundlag af ENR International Construction Cost-indekset.

nyttigt supplement til eller kombineres med støtte over EU's budget for at sikre rettidig, synlig handling fra EU's side. Muligvis skal EU's reaktion målrettes bestemte sektorer og forhold. I de seneste år har det vist sig yderst vanskeligt hurtigt at mobilisere betydelige EIB-ressourcer til støtte for denne form for aktiviteter (f.eks. til tsunamien og Vestbredden). For at undgå at sådanne udviklinger belaster de eksisterende regionale lofter og om nødvendigt hurtigt at kombinere dem med budgetressourcer, foreslås det derfor at indføre et 'reservemandat' inden for det almindelige udlånsmandat for at lette planlægning af og fremskynde en reaktion fra EU.

Begivenheder, der skal kunne udløse reservemandatet, er naturkatastrofer (oversvømmelser, brand, jordskælv, orkaner, tsunamier osv.) eller genopbygning efter konflikter. Reservemandatet kan også aktiveres for at udløse EIB-udlån i bestemte lande eller regioner, som er politisk/strategisk vigtige for EU, og som ikke opfylder de nødvendige betingelser for umiddelbar EIB-aktivitet, men som har bæredygtige perspektiver på mellemlangt sigt, herunder lande, som har mulighed for at indgå samarbejdsaftaler med EU. Erfaringen viser, at det ville være hensigtsmæssigt at hensætte midler til to-tre større begivenheder i mandatets løbetid, hvilket er begrundelsen for det foreslåede loft på 1,5 mia. EUR.

De potentielt støtteberettigede lande til reservemandatet fremgår af Rådets afgørelse under regionale mandater. Reservemandatet aktiveres efter fælles beslutning af Kommissionen og EIB og høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg i henhold til komitologiproceduren, som sikrer, at Europa-Parlamentet samtidig informeres.

3.3. Garantidækning

EIB vil fortsat øge mængden og omfanget af sine transaktioner uden fællesskabsgaranti, hvor dette er hensigtsmæssigt. I perioden 2007-2013 vil finansieringer i Kroatien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i stigende grad finde sted under EIB's førtiltrædelsesfacilitet, som med tiden skal udvides til at dække resten af de vestlige Balkanlande, i takt med deres fremskridt i tiltrædelsesprocessen. De vejledende EIB-udlån uden fællesskabsgaranti i denne region vil udgøre omkring 4 mia. EUR i perioden 2007-2013. Banken vil også øge sine udlån uden fællesskabsdækning i Middelhavslandene, hvor den vil bygge på den allerede eksisterende såkaldte Nice-facilitet, i alt ca. 2 mia. EUR i perioden 2007-2013. Med udgangspunkt i erfaringerne fra bl.a. lufthavsprojektet i Beijing kan banken også skabe en praksis med at finansiere sine strategiske ad hoc-egenrisikoprojekter i "investment grade-lande", især Asien og Latinamerika.

Kommissionens forslag tydeliggør arten af den garantidækning, der begrænses til risici af statslig eller politisk art. Fællesskabsgarantien sikrer fuld dækning ved finansieringstransaktioner, der er indgået sammen med eller sikret af staten. Også transaktioner, der er indledt med lokale myndigheder eller statsejede og/eller -kontrollerede enheder kan dækkes fuldt ud, hvor sådanne transaktioner har en passende EIB-kreditvurdering, og hvor der er taget hensyn til kreditrisikosituationen i det pågældende land.

De politiske risici, der er dækket af fællesskabsgarantien, er fastlagt i det nugældende mandat, dvs. manglende overførsel af valuta, ekspropriering, krig eller civile uroligheder samt kontraktbrud kombineret med retsnægtelse. For at skabe overensstemmelse mellem gennemførelsesbestemmelserne for dækningen af disse risici, især kontraktbrud kombineret med retsnægtelse, og MIGA's bestemmelser, vil der blive indført nogle tekniske ændringer i garantiaftalen mellem Kommissionen og EIB.

Endelig foreslår Kommissionen at udvide garantidækningen til at omfatte de to former for finansieringstransaktioner, der er nævnt i EIB's vedtægter, dvs. udlån og garantier. I henhold til de nugældende mandater er kun udlån dækket. Denne udvidelse medfører ikke nogen vigtig ændring af de projekttyper, som EIB finansierer. For både lån og garantier gælder fællesskabsgarantien statslige eller politiske risici, og den risiko, som bæres af Fællesskabets budget, vil således være den samme for begge transaktionstyper (under samme betingelser). Det er nødvendigt at vedtage en teknisk ændring af forordningen for garantifonden, hvis denne udvidelse skal indføres.

3.4. Lande, der er omfattet af garantien

I overensstemmelse med praksis under det eksisterende mandat for Rusland, Ukraine, Moldova og Belarus bliver udvalgte enkeltlande, der er omfattet af naboskabspolitikken og politikken for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde, støtteberettigede, fra det tidspunkt de opfylder passende betingelser, der ligger i forlængelse af EU-aftalerne på højt niveau om politiske og makroøkonomiske aspekter med det pågældende land. Efter høringer af EIB bestemmer Kommissionen, hvornår et land har opfyldt de passende betingelser. Listen over lande er vedlagt forslaget til retsakt. Denne tilgang sikrer, at EIB's transaktioner i de udvalgte lande kan iværksættes på et sundt politisk og makroøkonomisk grundlag i fuldstændig overensstemmelse med EU's aktiviteter i de relevante lande. EIB's transaktioner i et givet land kan iværksættes, når den relevante rammeaftale mellem EIB og det pågældende land er undertegnet, ratificeret og trådt i kraft.

Ifølge forslaget kan Kommissionen og EIB beslutte at ophæve EIB's finansieringstransaktioner i et land, hvis der er alvorlig bekymring over udviklingen i landets politiske eller økonomiske situation.

3.5. Forbindelse til EU-politikker

For at underbygge EU's udenrigspolitikker i hver specifik region er det nødvendigt at styrke forbindelsen mellem EIB's prioriteringer og EU's politikker i det pågældende område. Dette kan opnås ved at styrke rammerne for dialog og samarbejde mellem banken og Kommissionen, i fastlæggelsen af regionalpolitikker og landestrategier samt på politisk plan. Desuden kan den finansielle støtte til EU's politikker i mange sammenhænge blive mere effektiv og synlig på grund af den synergi og løftestangeffekt, der opstår ved at kombinere EU's budget og udlånskapacitet (risikokapital, teknisk bistand, medfinansiering og målrettet rentegodtgørelse). Samarbejdets omfang vil variere fra region til region, dels på baggrund af EIB's betydning i regionen, dels af muligheden for at skabe forbindelse til EU's politikker inden for rammerne af førtiltrædelsespolitikken, den europæiske naboskabspolitik, udviklingspolitikken og den økonomiske samarbejdspolitik.

Kommissionen påtænker at medtage EIB's transaktioner i sine regionale og nationale strategidokumenter og handlingsplaner, hvor den vil beskrive prioriteringer og forventede resultater. Udarbejdelsen af disse rapporter sker i tæt samarbejde med EIB. EIB vil også blive inviteret til at deltage i de forskellige regionale udvalg, der nedsættes under Kommissionen.

Endvidere vil Kommissionen foretage en forudgående høring af EIB om enkeltprojekter. En EIB-finansieringstransaktion vil ikke være dækket af Fællesskabsgarantien, såfremt Kommissionen afgiver en negativ udtalelse om en sådan transaktion i forbindelse med den procedure, der er omhandlet i artikel 21 i EIB's vedtægter.

Endelig vil der blive indført en årlig rapporteringsproces for at evaluere, hvordan EIB's finansieringstransaktioner bidrager til at opfylde målsætningerne for EU's udenrigspolitik.

3.6. Samarbejde med andre IFI'er

Kommissionens forslag afspejler nødvendigheden af, at EIB styrker koordineringen, samarbejdet og eventuelt medfinansieringen med IFI'er og europæiske bilaterale institutioner. Hensigten er at udvikle og styrke rammerne for et operationelt samarbejde, hvor dette er muligt, med udgangspunkt i de eksisterende aftalememoranda.

I denne sammenhæng vil samarbejds mønstrene for transaktioner i Østeuropa, det sydlige Kaukasus, Rusland og Centralasien blive fastlagt i en trepartsaftale i form af et aftalememorandum mellem Kommissionen, EIB og EBRD. Ifølge trepartsaftalen skal EIB's og EBRD's transaktioner i disse regioner normalt tage form af 'fælles tilbud' til lånere, idet begge parter i de fleste tilfælde tegner sig for halvdelen af finansieringen. Slutmodtageren vil således normalt få adgang til en blandet pakke og prissætning. Et styringsudvalg bestående af højtstående embedsmænd fra de tre institutioner overvåger trepartsaftalens gennemførelse.

3.7. Rapportering og regnskabsregler

Kommissionen påtænker at øge sin rapportering til Europa-Parlamentet og Rådet, så disse institutioner bedre kan overvåge EIB's mandat over for tredjelande. Endvidere skal EIB ifølge regnskabsreglerne i den nye finansforordning tilstille Kommissionen rettidige finans- og regnskabsdata og om nødvendigt også data om risikoevaluering for at gøre det muligt for sidstnævnte at udarbejde årsregnskaberne og opfylde Revisionsrettens anmodninger.

Kommissionen vil i 2010 udarbejde en midtvejsevaluering af mandatet for om nødvendigt at gøre det muligt at justere prioriteringerne i retsgrundlaget. Den udarbejdes af Kommissionen, bl.a. på basis af en aktivitetsrapport fra EIB og en evaluering, som foretages af EIB's uafhængige evalueringskontor.